

М. де УНАМУНО: ЖИТТЯ НЕ ВИЗНАЄ ФОРМУЛ

Клочков І. В.

кандидат філософських наук,
доцент Національного університету харчових технологій

Творчість іспанського філософа ХХ ст. співзвучна проблематиці існування, адекватна сучасним запитам та вимогам особистості.

Сутність поглядів мислителя можна викласти у наступних теоретичних положеннях:

- 1) Людство не існує реально, є лише конкретна людина. А життя конкретної людини не потребує виправдання. Все живе ірраціональне, у той час як усе раціональне протистоїть життю. Життя не визнає формул;
- 2) Конкретна людина нестабільна, оскільки абсолютно індивідуальна. Її неможливо експлікувати з її чи іншої теоретичної дефініції. «Я не підкоряється розуму», — стверджує Унамуно у праці «Про трагічне відчуття життя», — а постає проти нього»;
- 3) Життя, існування перевершують будь-яку спробу розуму пояснити їх. Якщо мислителі дають собі раду у тому, що розум обмежений, тоді вони знаходяться у неперервній боротьбі з собою, з вимогами власної свідомості;
- 4) Наша власна воля, афекти, відчуття і турботи народжуються раніше рефлексії. Філософські теорії, котрі намагаються довести поведінку та чуттєвий ряд життєвих явищ, завжди запізнюються, внаслідок апостеріорності;
- 5) Не розум, а воля створює для нас світ, проголошує Унамуно у праці «Життя Дон Кіхота і Санчо». У старий афоризм «Nihil volitum quin praecognitum» («Неможливо бажати того, що є непізнаним»), слід внести уточнення «Nihil cognitum quin praecognitum» («Неможливо пізнати те, що стало бажаним»), Більш того, розум приходить після дії, інтелект йде за волею.